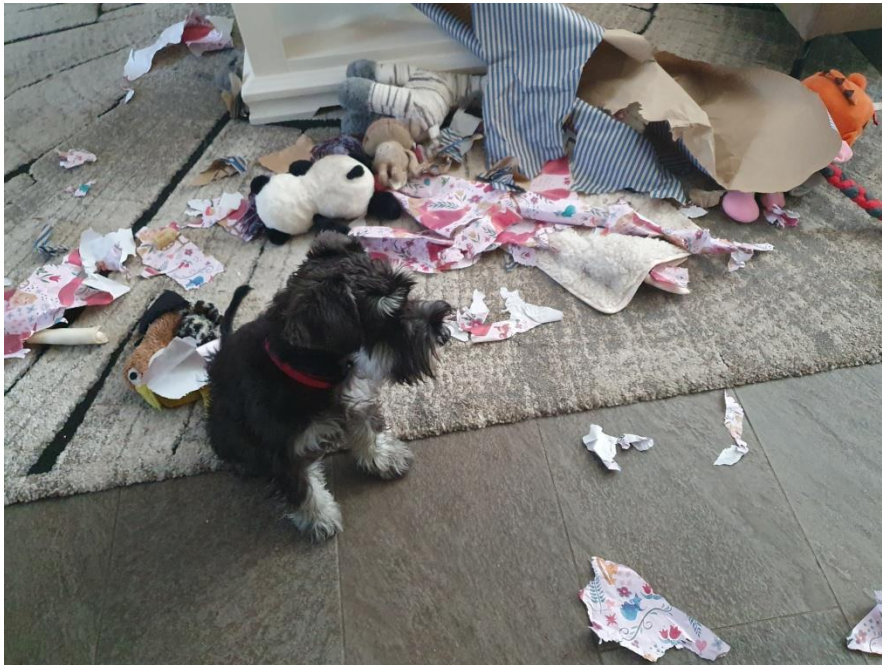

Dushi de Dwergschnauzer (13)

Die kleine kabouter is al aardig gewend. Het vrouwtje zegt dat ze lekker ondeugend is. Wel "leuk" ondeugend en niet "stout" ondeugend. Er zijn mensen op facebookdinges die zeggen dat Diva leuk is... maar dat ze mijn verhaaltjes missen. Hahaha... daar heeft die kleine kabouter niet van terug, hoor! Maar ik moet eerlijk zeggen dat ik niet zo ondeugend meer ben. Als grote zus heb ik een voorbeeldfunctie en die neem ik natuurlijk uiterst serieus. Tenminste... meestal... offe... soms... heel soms. Eigenlijk bijna nooit. Oké, laat maar zitten die voorbeeldfunctie. Het is gewoon veel leuker om het verkeerde voorbeeld te geven. Dat is ook een soort voorbeeldfunctie, toch?

Diva heeft, in het begin, goed naar me gekeken en geluisterd, maar tegenwoordig kan ze ook heel goed zelf kattenkwaad verzinnen, hoor. Dan ben ik zoooo trots op haar! Net als vorige keer. Het baasje en het vrouwtje moesten naar een verjaardag, dus wij moesten 'op het huisje passen'. De eerste 2 uur heeft Diva lekker liggen slapen. Toen ze wakker werd, sprong ze van de bank af en ging ze even oriënteren wat voor ondeugende dingen ze zou kunnen doen. Eigenlijk hadden het baasje en vrouwtje het heel makkelijk gemaakt. Ze hadden 2 rollen inpakdinges op tafel laten liggen. Waar ze de cadeautjes mee ingepakt hadden. Diva ging met haar voorpootjes tegen de tafel aan staan en kon die rol inpakdinges er zo af trekken. En ja, wat doe je dan met zo'n rol papier??? Verscheuren natuurlijk! En het liefst in zo veel mogelijk stukjes. Nouuuuu, dat is goed gelukt, hoor. Die kleine tuttebol heeft het goed in de vingers... uhh pootjes... uhh tandjes in dit geval. Toen die hele rol versnipperd door de kamer lag, kwamen we tot de conclusie dat er best nog wat rommel bij kon. Daarom jatte ze die andere rol ook nog van tafel. Als je dan toch bezig bent, kan je het maar beter goed doen, toch? Ik was in ieder geval hartstikke trots op haar. We zijn een dreamteam. Zij doet ondeugende dingen en ik kijk of het goed gaat. Toen het baasje en het vrouwtje thuis kwamen, moesten ze hard lachen en vroegen ze of we ons eigen feestje gebouwd hadden.

En een andere keer had ze ook iets stoers gedaan. Dat had ik zelfs nog nooit gedaan. Vorige keer was het vrouwtje boven aan het werken. Diva wilde even goed kijken wat er allemaal op tafel lag. Alleen een beetje jammer dat het vrouwtje veel te vroeg maar beneden kwam. Want toen ze de kamer in kwam, zag ze Diva op tafel staan. We hadden niet eens genoeg tijd gehad om te kijken of er nog iets te jatten viel.

Ik moet eerlijk zeggen dat die kleine kabouter best slim is. Ze is heel goed in het verzinnen van ondeugende dingen, maar op 1 punt is ze echt heuuuuul dom, hoor. Ik ben, nu ik al ruim 3 jaar ben, wel iets minder ondeugend geworden. Maar er is 1 ding wat ik echt never nooit op ga geven. En dat is dat ik lekker mijn eigen plan trek als ik los mag lopen. Het vrouwtje kan roepen, gillen, fluiten en met snoepjes zwaaien wat ze wil... ik kom pas als ik er zelf zin in heb. Die chantage van dat snoepje werkt bij mij niet, hoor. Het is ook de grootste onzin, want als ik na een paar minuten pas kom, geeft ze alsnog dat snoepje. Omdat ze me moet belonen als ik uiteindelijk toch naar dat gegil geluisterd heb. Dan loopt ze wel te mopperen van: "Zo, heb je eindelijk die bitterballen uit je horen gehaald?"

Luisteren heb ik eigenlijk nooit echt gedaan. Dat vond ik altijd zo zonde van mijn tijd. Dat was tijdens de puppycursus al. Als ik 2 passen netjes had gevolgd en nog geen brokje kreeg, dacht ik: "Bekijk het lekker met je volgen" en ging ik weer lekker aan de riem trekken. Als ik moest zitten en wachten, deed ik dat alleen als er toch geen belangrijke dingen te doen waren. Maar ik trok een grens bij het commando 'blijf' en dat het vrouwtje dan achter een groot scherm verdween. Was ze helemaal gek geworden! Voor hetzelfde geld ging ze stiekem iets leuks doen, terwijl ik bij dat stomme scherm zat te wachten. Dus liep ik haar altijd heel snel achterna. Tja, ze zegt zelf altijd dat alles gezelliger is als we het samen doen. Dus dan gaan we ook maar gezellig samen achter dat scherm staan. Op een gegeven moment heeft ze het maar opgegeven en zijn we gestopt met de cursus. Het vrouwtje zei dat het zonde van het geld was, maar ik vond het voornamelijk zonde van mijn tijd. Het heeft me 3 cursussen gekost, voordat ik het vrouwtje geleerd had dat ik toch niet ging luisteren. Nu zegt ze altijd dat ik heeeel slecht ben in luisteren, maar heeeel goed ben in lief zijn. Ik vind het een mooi compromis.

Maar die kleine kabouter, he? Dat is een heel ander verhaal. Die luisterde vanaf de eerste dag al heel goed. Ik zei nog: Doe het nou niet! Maar ze is niet voor rede vatbaar. Al is ze met 6 andere hondjes aan het spelen... als ze geroepen wordt, komt ze gelijk. Ze gaat zitten, liggen en vandaag heeft het vrouwtje het commando 'blijf' met haar geoefend. Het vrouwtje vindt het helemaal geweldig dat ze zo goed luistert, maar ik ben er echt helemaal niet blij mee. Want als het vrouwtje haar broekzak met brokjes vult om te oefenen, zou dat betekenen dat die kleine kabouter al die brokjes op zou eten. Dussss.... tegen al mijn principes in, heb ik vandaag die bitterballen toch uit mijn oren gehaald. Ik heb mezelf, net als Diva, suf gewerkt met zitten, liggen en blijven. Ik heb het heus wel opgeslagen, hoor.... al die commando's. Ik heb dat al die jaren alleen niet laten merken. Ik hoop alleen dat die onzin niet te lang duurt, want ik ben er, na een dag, alweer helemaal klaar mee. Ik ben kapot. Met een volle buik, dat dan weer wel. Is al die onzin toch niet voor niks geweest.

Een dikke lekker en tot de volgende keer!

Liefs, Dushi en Diva